

til at fratække de nævnte merudgifter, uden at dette beskærer hans faste lønmodtagerfradrag. Reglen kan kun finde anvendelse, når der udbetales en nærmere fastsat godtgørelse til dækning af merudgifterne. Er dette ikke tilfældet, kan merudgifterne ganske vist fradrages ved indkomstopgørelsen, men den skattepligtige kan ikke herudover opnå det faste lønmodtagerfradrag. „Danmarks aktive Handelsrejsende, Foreningen af 1901“ har i sin henvendelse til udvalget anmodet om, at reglen må blive ændret, således at retten til det faste lønmodtagerfradrag bevares fuldt ud også for de handelsrejsende, der ikke får udbetalt særlig godtgørelse til dækning af deres udgifter til rejse m. v. Udvalget har nærmere overvejet denne henvendelse, og finansministeren har givet udtryk for, at det vil være betænkeligt at indføre en ordning, hvorefter visse udgifter, der afholdes af den skattepligtiges sædvanlige aflønning, holdes uden for det faste lønmodtagerfradrag. Finansministeren har dog lovet at fortsætte drøftelserne med de handelsrejsendes organisationer for om muligt at nå frem til en løsning af det rejste spørgsmål.“

Uden for betænkningen stillede *Alfred Jensen* m. fl. (DK) et underændringsforslag, hvorefter grænsen for adgangen til at opnå befodringsfradrag skulle nedsættes fra 400 kr. til 100 kr. Samtidig stillede disse medlemmer ændringsforslag om:

1) Indføjelser i lovbekendtgørelsens § 22 af følgende bestemmelse:

„Ved skatteansættelsen for skatteåret 1960-61 af personer med en skattepligtig indkomst på 15 000 kr. og derunder skal der i selve ansættelsen gives et nedslag på 1 000 kr. For indkomster over 15 000 kr., men under 19 000 kr. gives der et nedslag på en fjerdedel af forskellen mellem den skattepligtige indkomst og 19 000 kr.“

2) Udvidelse af adgangen til under visse forudsætninger at opnå nedslag i skatteansættelsen i henhold til lovbekendtgørelsens § 22 til også at gælde enlige mødre med børn.

3) Forhøjelse af hustrufradraget i henhold til lovbekendtgørelsens § 23, stk. 1, til hustruens fulde indkomst ved erhvervsvirksomhed af den i bestemmelsen nævnte art, dog højst 4 000 kr.

4) Forhøjelse af børnefradragene efter lovbekendtgørelsens § 23, stk. 2, til 1 500 kr. for hvert barn.

5) Indføjelser i statsskattelovens § 37, stk. 1, af følgende nye punktum:

„For arbejdsløshed ud over 30 dage vil der altid være at eftergive et beløb svarende til skatten for ledighedsperioden.“

Endelig stillede *Aksel Larsen* (SF) ændringsforslag om, at de nye bestemmelser vedrørende fradrag af udgifter til gaver til almennyttige formål skulle udgå, og om, at udgifter, som i forbindelse med den skattepligtiges erhverv er anvendt til traktering, gaver og andre opmærksomheder, kun skulle kunne fradrages efter fuld dokumentation og med halvdelen af det dokumenterede udgiftsbeløb. Samme